

Aan onze Lezers

Het ongeluk dat thans over ons land is gekomen heeft de gemoederen van alle Nederlanders ten diepste beroerd en hun gedachten lang in heftige beweging gehouden. Op haar beurt heeft ook de Redactie van Elsevier's Maandschrift zich rekenschap van haar gedachten en gevoelens gegeven en zij vraagt nu verlos, langs dezen weg een enkel, ernstig woord te richten tot de lezers van een tijdschrift dat zich vijftig jaar lang heeft beijverd, de beschaving en daarmee indirect het geluk van ons land en de wereld te dienen.

Wat wij op dit oogenblik gevoelen en denken is in de eerste plaats datgene wat door alle eerlijke Nederlanders zal worden gevoeld en gedacht. Wij hebben de allerernstigste verliezen geleden. Menschenlevens zijn verloren gegaan, bezittingen zijn verwoest en de bezetting van ons grondgebied plaatst ons voor een toestand waarmee de thans levende Nederlanders tevoren onbekend waren gebleven. Wij zullen er ons bij hebben neer te leggen en aan onzen arbeid moeten blijven. Weerstreven zou nutteloos, en na het geven van onze handteekening, niet loyaal zijn. Maar onze smart is groot.

Dit sta voorop. Er zijn echter nog eenige andere opmerkingen die Elsevier's zou willen maken; en wel in de eerste plaats deze.

De gebeurtenissen die zich bij ons in dit tijdsgewricht afspelen, zijn in haar gevolgen van algemeen-geestelijken, lichamelijken, materieelen en financieelen aard. In wezen echter vormen zij een politiek gebeuren. Wat ons Nederlanders — voor zoover niet persoonlijk gedeerd en rechtstreeks benadeeld — hoofdzakelijk en in wezen is overkomen, moet een geweldige politieke tegenslag heeten. Is dit aanleiding om, zooals sommigen aanvankelijk schijnen te hebben gedaan, alles voor ons verloren te achten? Wij gelooven van niet. De